

[Rasmussen (Gylling).]

kommende over for Venstre. Jeg tror, Partiet vilde indlægge sig uvivselig Fortjeneste, hvis man for en Gangs Skyld vilde tage de partipolitiske Brillen af og anlægge et mere rimeligt og samfundsmæssigt Syn paa Tingene, end man hidtil har gjort.

Det ærede Medlem Hr. Løjes rolige Betragtninger har jeg ikke meget at sige til — det ærede Medlem var jo inde paa forskelligt, som jeg maa indrømme det er meget rimeligt at føre frem ved en Lejlighed som denne. Det ærede Medlem havde dog et Spørgsmaal til de Konservative: om de var enige i denne Sag. Jeg kunde lide at spørge det ærede Medlem: Er Venstre enig om sine Krav? Jeg ved ikke, om Partiet er det i denne Sal, men jeg ved ganske bestemt, at ude omkring er der mangfoldige Venstremænd, der med stor Ængstelse ser paa det Standpunkt, Venstre paa dette Omraade har indtaget. Jeg har hørt saa mange gode Raad blive givet i Dag, at ogsaa jeg som Afslutning paa disse Bemærkninger vil tillade mig at give et: Venstre skulde besinde sig, medens Tid endnu er, og lægge sit Lod i Vægtskaalen, saaledes at den Afgørelse, vi her staar over for at skulle træffe, kan blive truffet paa et saa bredt Grundlag som overhovedet muligt.

Jens Thomsen: Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen udtalte, at Landbruget før Krigen var godt paa Vej til Rentabilitet, og saa føjede han til: fordi der er gennemført fornuftige Støtteforanstaltninger. Det er jo en meget sigende Udtalelse, den falder fuldstændig sammen med den Politik, der føres: at Landbruget skal have sine Indtægter, ikke gennem Løn for sit Arbejde, men gennem „fornuftige Støtteforanstaltninger“.

Jeg vil spørge det ærede Medlem Hr. Carl Petersen: Hvad lever det danske Samfund af? Er Hovednæringsvejen i Danmark ikke Landbrug? Jeg gaar ud fra, at vi kan blive enige om, at det i hvert Fald er en af Hovednæringsvejene. Men saa vil jeg spørge det ærede Medlem: Hvordan kan Samfundet i væsentlig Grad leve af Landbruget, naar dette Erhverv selv ikke kan leve uden „fornuftige Støtteforanstaltninger“? Kan der tænkes noget mere meningsløst, end at de Mennesker, som udfører det mest samfundsnødvendige Arbejde, skal modtage Hjælp i Stedet for Løn for Arbejdet?

Det ærede Medlem Hr. Henning Hasle udtalte, at det er ikke Valutapolitikken, der skader Landbruget, det er de utilstræk-

kelige Priser i England. Jeg maa dertil sige, at Forligspartiernes Indsats for at skade Landbruget begrænses jo dog i dette Tilfælde til den ændrede Sterlingafregning. Hvis en Privatmand besluttede sig til at foretage hele sit Salg til en faldende Mønt, men alligevel at købe i en stigende Mønt, ja, saa vilde han hurtigt gaa fallit, og det samme vil blive Tilfældet med et Samfund, der indretter sig paa samme forretningsmæssigt taabelige Maade.

Det foreliggende Forligsforslag giver Udtryk for, at Landbruget ikke kan arbejde under de nuværende Arbejdsbetingelser, og der er vel ingen, der har den Opfattelse, at det danske Samfund kan bestaa uden et arbejdende Landbrug. Men det foreliggende Forslag giver ikke Landbruget saadanne Arbejdsvilkkaar, at der kan opnaas en rimelig Løn for et vel udført Arbejde.

Jeg takker Venstre, fordi det ikke har svigtet Landbruget ved at gaa med til denne Studehandel med Regeringen. Nu er Tiden inde til, at Landbruget skal kræve Løn i Stedet for Tilskud og Almisser. Der skal tilvejebringes saadanne Priser paa Landbrugets Produkter, at almindeligt dygtige og flittige Landmænd kan opnaa en tilsvarende Løn for Arbejdet som den, der betales i andre Erhverv. Men det betinger det foreliggende Forslag langtfra; Forslaget er utilfredsstillende baade i økonomisk og moralsk Henseende, idet Skatteyderne stadig væk vil faa den Opfattelse, at Landbruget skal have Understøttelse for i det hele taget at eksistere.

Jeg vil ogsaa protestere imod Regeringens Fremgangsmaade med at pleje Underhaandsaftaler med Partiformændene for at umyndiggøre de menige Rigsdagsmedlemmer eller afskære dem fra deres parlamentariske Ret til Indflydelse paa Lovgivningsmagten. Den Fremgangsmaade, som Regeringen her følger, at træffe bindende Forhaandsaftaler i lukkede Udvalgsmøder, er efter min Mening i aabenlys Modstrid med en sund demokratisk Politik med fuld offentlig Behandling af Lovforslagene i Rigsdagens to Ting.

Samme udemokratiske Fremgangsmaade anvendte Regeringen ogsaa ved Grundlovsforliget. Jeg havde ventet, at de tre Forligspartier havde høstet saa megen Erfaring af disse Mørklægningsøvelser, at de ikke skulde gentages. Men jeg takker Venstre, fordi det igen har holdt sin demokratiske Sti ren og hævet den demokratiske Forhandling op i fuldt Dagslys.

Da vi før 1914 havde den frie Prisdanselse paa Verdensmarkedet, havde dansk